

Unga makthavare om hunger.

Sveriges politiska ungdomsförbund om hur vi ska nå en värld fri från hunger och fattigdom.

The
Hunger
Project.

SWEDEN

Hur kan vi underlätta för unga makthavare att fatta de beslut som krävs för att nå en värld fri från hunger och fattigdom?

Politiskt engagemang för hungerfrågan?

The Hunger Project arbetar för en värld fri från hunger och fattigdom, där alla människor lever ett hälsosamt, meningsfullt och värdigt liv som de själva har makt över. Sedan 1977 har organisationen mobiliserat individer världen över som alla tror på, och arbetar för, hungerns avskaffande. 2015 antog FN:s medlemsländer Agenda 2030, en universell agenda med 17 globala mål för en ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar värld. I och med agendans andra mål, mål 2 Ingen hunger, har nu även världens ledare skrivit under på att få ett stopp på världshungern.

Men utvecklingen går åt fel håll och sedan 2014 ökar hungern globalt. Pandemin har ytterligare visat att de globala matsystemen är ohållbara. Enligt FAO levde upp till 811 miljoner människor i hunger 2020 – en ökning med 161 miljoner människor sedan 2019, delvis på grund av covid-19. För att nå en lösning på hungerproblematiken behövs makthavare som förstår och prioriterar frågan och som kan presentera hållbara lösningar.

The Hunger Projects rapport Unga om hunger (2020) visade att kunskapen om hunger är låg bland ungdomar. Med den här rapporten vill vi undersöka hur det ser ut bland politiskt engagerade unga. De som är unga politiker idag är högst delaktiga i uppfyllandet av Agenda 2030 och deras kunskaper och engagemang är avgörande för det framtida internationella utvecklings-samarbetet. I den här rapporten tar vi tempen på vad unga makthavare i Sverige vet, tänker och tycker om hunger. Vi presenterar de åtta riksdagspartiernas politiska ungdomsförbundens svar på frågor om hunger och presenterar deras förslag på lösningar på hur hunger kan avskaffas.

Det som framkommer i denna rapport kan hjälpa oss organisationer inom civilsamhället att fokusera på rätt saker i bidraget till makthavarnas arbete. Vad behöver politikerna av oss? Hur kan vi underlätta för dem att fatta de beslut som krävs för att världen tillsammans ska kunna nå Agenda 2030 och en värld fri från hunger och fattigdom?

Om undersökningen.

Utförd av: The Hunger Project Sverige, med finansiering av Sida/ForumCiv.

För innehållet ansvarar The Hunger Project Sverige.

Intervjumetod: Onlineundersökning med 12 frågor, genomförd våren 2021.

Medverkande: Centerpartiets ungdomsförbund (CUF), Grön ungdom, Kristdemokratiska ungdomsförbundet (KDU), Liberala ungdomsförbundet (LUF), Moderata ungdomsförbundet (MUF), Sveriges socialdemokratiska ungdomsförbund (SSU), Ung vänster och Ungsvenskarna.

GLOBALA MÅLEN för hållbar utveckling

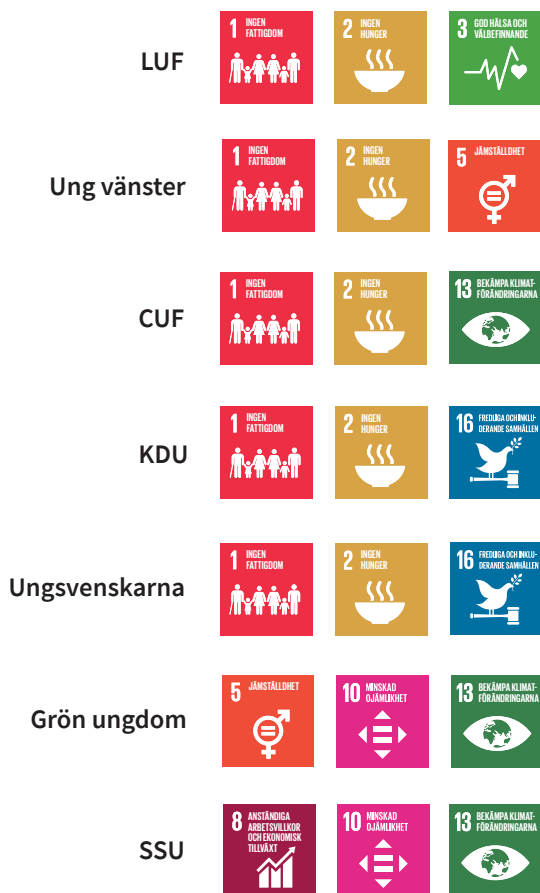
2015 antog FN:s medlemsländer Agenda 2030, en universell agenda för hållbar utveckling som innehåller sjutton globala mål som ska uppnås till år 2030. Globala målen har i sin tur 169 delmål och drygt 230 globala indikatorer för hur arbetet ska genomföras och följas upp.

Globala målen i Agenda 2030 är den mest ambitiösa överenskommelsen för hållbar utveckling som världens ledare någonsin antagit. I begreppet hållbar utveckling integreras de tre dimensionerna av hållbarhet: social, ekonomisk och miljömässig.

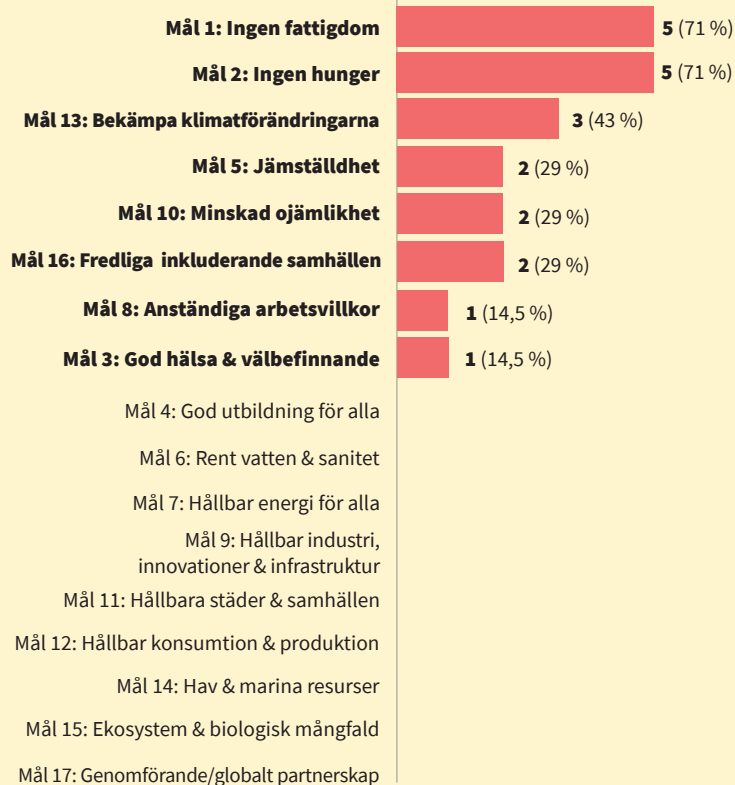
Mål 2 i Agenda 2030 är Ingen Hunger.

Vilka tre mål i agenda 2030 prioriterar de politiska ungdomsförbunden högst?

Fem av sju ungdomsförbund (alla utom Grön ungdom och SSU) rankar mål 2, Ingen hunger som ett av de viktigaste målen att prioritera. Ingen fattigdom, mål 1 får lika många svar. Därefter kommer mål 13, Bekämpa klimatförändringarna, som hälften av ungdomsförbunden anger som ett av de mest prioriterade målen. Jämställdhet (mål 5), minskad ojämlikhet (mål 10) samt Fredliga och inkluderande samhällen (mål 16) får tre röster var. God hälsa och välbefinnande (mål 3) samt Anständiga arbetsvillkor (mål 8) får två röster var. Tre partier (LUF, MUF och Ung vänster) betonar i sina svar att de inte vill ranka målen, då alla mål är beroende av, och påverkar, varandra. Två av dem valde ändå tre mål, medan MUF valde att inte göra någon prioritering.

MUF MUF valde att inte ranka några mål.

Varje ungdomsförbund, sju stycken, har angett tre svar var.

Kommer världen att nå målet om ingen hunger till 2030?

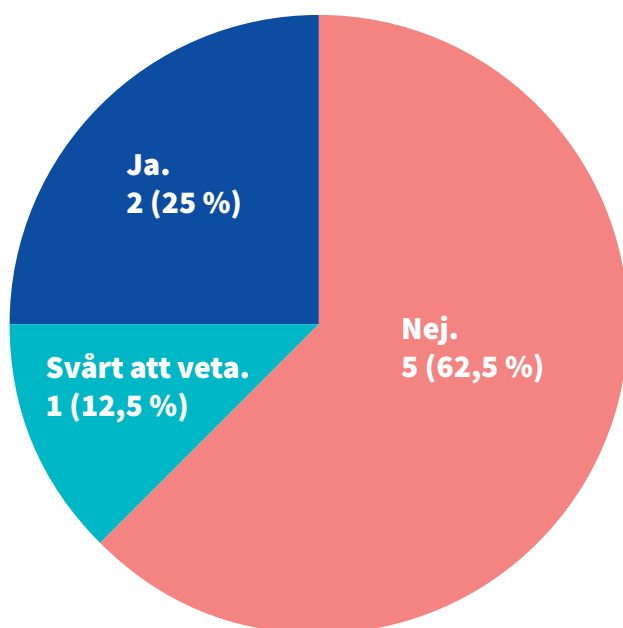
Två partier, **CUF** och **MUF**, tror att mål 2 Ingen hunger går att nå till 2030. **CUF** menar att vi kan nå en värld fri från hunger med omställning av produktion och distribution av mat. **MUF** tror också att det går och menar att vi genom att bekämpa ekonomisk fattigdom och främja tillväxten samtidigt kan bekämpa hunger, minska konfliktytorna och därigenom skapa fredligare och ekonomiskt rikare samhällen som har råd att prioritera exempelvis klimatfrågan och möjliggöra för alla sina medborgare att få en god utbildning. Övriga partier svarar att det inte kommer gå eller att det beror på, men att det blir svårt.

Bland motiveringarna till varför det inte går anger **SSU** att vi utan långsiktig hållbarhet i vår produktion idag riskerar omfattande hunger inom detta århundrade även om man under några år omkring målet år 2030 skulle

fördela matproduktionen mer jämlikt. De menar att det idag finns tillräckligt med mat för att föda alla men att vi fördelar det efter ett marknadssystem som inte är ämnat för jämlikt utfall.

KDU menar att pandemin försvårar arbetet. **Grön ungdom** svarar att huruvida världen kommer nå mål 2 till 2030 beror på vad makthavarna väljer att göra, men att klimatförändringarna försvårar arbetet.

Ungsvenskarna tror inte på hungerns avskaffande till 2030 på grund av konflikter. **LUF** tror också att det är en lång väg kvar tills målet nås. **Ung Vänsters** korta svar på den komplexa frågan är att vi lever i en djupt ojämlik och kapitalistisk värld som omöjliggör hungerns avskaffande till 2030.

Varför inte?

- "Pga konflikter" (**Ungsvenskarna**)
- "Arbetet försvåras av pandemin" (**KDU**)
- "Det faktum att vi lever i en djupt ojämlik och kapitalistisk värld" (**Ung Vänster**)
- "Statistiken över hunger att det trots en positiv utveckling de senaste decennierna fortfarande är lång väg kvar" (**LUF**)

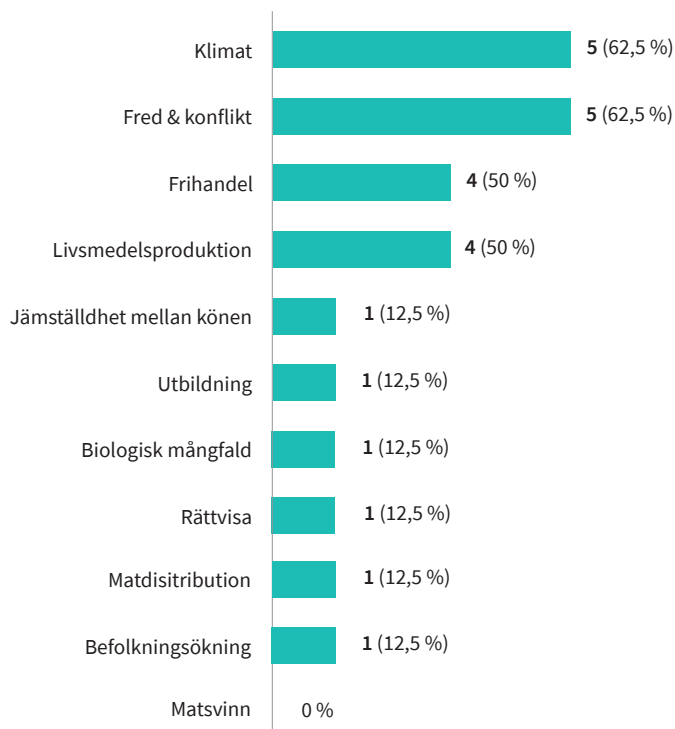

Varför existerar hunger i världen?

Vilka ser de politiska ungdomsförbunden som de främsta orsakerna till att världshunger existerar? Här föreslår ungdomspartierna olika orsaker. **LUF** och **Ungsvenskarna** menar att klimatförändringar och konflikter är orsakerna till världshungern, **LUF** anger även ekonomisk nedgång. **KDU** menar att världshungern beror på tullar och regleringar som gör att utvecklingsländer inte konkurrerar om marknadsandelar på lika villkor som den rika världen. **CUF** anger även de brist på frihandel men också brist på teknik och distribution av mat. **SSU** menar att hunger orsakas av ojämlikheten inom och mellan länder, samt det ekonomiska system som skapar incitament och styrmedel som inte tar hänsyn till om utfallet blir jämlikt. Enligt **MUF** existerar världshungern för att vi blir fler samtidigt som många

viktiga resurser blir mer begränsade, däribland den odlingsbara marken och färskvattnet. De menar också att genom omfattande subventioner i framför allt många rikare länder snedvrids konkurrensen, resurser överutnyttjas och färre länder har möjlighet att konkurrera på den internationella marknaden. Dessutom sätts käppar i hjulen från EU:s sida för att utveckla nya typer av livsmedel mer resurseffektivt. Korruperade ledare som i första hand prioriterar att garantera sitt eget överflöd är också ett problem. **Ung Vänster** svarar att hungern beror på kapitalismen och **Grön ungdom** svarar att det är på grund av en ojämlik värld, där fattigare delar av världen aldrig prioriteras. De menar även att klimatförändringarna bidrar till ökad hunger.

För att nå ett slut på hunger, vilka tre områden är viktigast att prioritera?

Varje ungdomsförbund, åtta stycken, har angett tre svar var.

CUF: Livsmedelsproduktion, Klimat, Frihandel.

Att rätt teknik finns på rätt plats med tillhörande kunskap för en större produktion på hela klotet. En handel som kan skapa ekonomiskt välstånd i fler regioner och möjliggöra ett utbyte av varor.

Grön ungdom: Livsmedelsproduktionen, Fred och konflikt, Biologisk mångfald. Mycket hänger ihop och det är viktigt att kunna se helheten.

KDU: Livsmedelsproduktion, Fred och konflikt, Frihandel. Ett hållbart men differentierat jordbruk minskar behovet av matdistribution. För att lyfta samhällen ur fattigdom och hunger måste vi skapa förutsättningar för en god livsmedelsproduktion på lokal nivå.

LUF: Klimat, Fred och konflikt, Frihandel. Då vi angav att de främsta orsakerna till hunger var klimat, konflikter och ekonomisk nedgång är det nog där man får börja. Frihandel har visat sig generera en enorm välståndsökning i historien och kommer att vara viktigt även i framtiden för att bekämpa hunger.

MUF: Livsmedelsproduktion, Klimat, Frihandel.

Jordens befolkning ökar – något i grunden positivt då det är en konsekvens av att människor lever längre. Men vi får fler magar att mätta, samtidigt som den odlingsbara marken minskar. De begränsade resurserna måste användas mer effektivt. En förutsättning för det är ekonomisk tillväxt som skapar teknikutveckling och innovation. En starkare ekonomisk tillväxt i fler delar av världen skapas genom att vi möjliggör för fler människor och företag att bli en del av den internationella marknaden. Genom stärkt frihandel, och en enhetlig prissättning av växthusgasutsläpp för att minska frihandelns påverkan på klimatet, kan vi lyfta människor och samhällen ur fattigdom. EU behöver se över de generösa subventioner som idag gör det svårare för utomeuropeiska aktörer att konkurrera med europeiska och möjliggöra utvecklingen av GMO och GM-produkter (grödor som kan tillverkas utan att en massa mark nödvändigtvis tas i anspråk). Vi behöver även bekämpa utsläpp av växthusgaser och motverka en höjd global medeltemperatur.

SSU: Jämställdhet mellan könen, Klimat, Utbildning.

Det handlar inte lika mycket om teknik och distribution som det handlar om jämlikhet och möjlighet till egen försörjning. Jag hade velat svara "jämlikhet" men ökad jämställdhet skulle bidra till det.

Ung vänster: Klimat, Fred och konflikt, Rättvisa.

Det viktigaste är att arbeta för en rättvisare och bättre värld där vi inte bara avskaffar hunger utan även all fattigdom. För att vi ska nå dit dock behöver vi även arbeta aktivt för en fredligare värld och för att få ett slut på de rådande klimatförändringarna. För en fredligare och rättvisare värld måste vi även kämpa mot imperialismen och den utsugning av fattigare länder som de rika länderna i det ekonomiska centrumet står för.

Ungsvenskarna: Fred och konflikt, Matdistribution, Befolkningsökning.

Även om frihandel är viktigt för att staterna ska utvecklas och få större välstånd tror jag att det mest akuta är att skapa fred i regionerna så att hjälpinsatser kan sättas in obehindrat och maten når även de svaga i samhället. En stor befolkningsökning i redan ansträngda samhällen tror jag bara ökar problematiken med resursbrist så det är absolut en viktig faktor.

Går hunger att avskaffa?

På frågan om hunger går att avskaffa svarar alla ungdomspartier ja, men de har olika förslag på vad som krävs för att nå dit. Resonemangen går att känna igen från deras svar om orsaken till hunger. För **SSU**, **Grön ungdom** och **Ung Vänster** handlar lösningarna om att prioritera och fördela om, skapa ett mer jämlikt samhälle. **KDU** menar att mer frihandel är en lösning, **MUF** tar upp politisk vilja och **CUF** lyfter hjälp till självhjälp.

Ja.
8 (100 %)

Gör ert moderparti tillräckligt i hungerfrågan?

CUF: Ja.

Grön ungdom: Ja. Miljöpartiets politik handlar om att stoppa klimatförändringarna och visa solidaritet med världens alla människor. Biståndsarbetet är en viktig del av detta för att kunna stoppa hungern.

KDU: Ja. Mitt parti vågar göra tuffa prioriteringar inom biståndspolitiken, så att vi riktar stödet dit behoven är som allra störst.

LUF: Nej. LUF har en mer radikal politik när det kommer till bland annat klimat och frihandel. Sedan tror vi även på att människor ska kunna röra sig lättare i världen vilket skulle kunna göra människor mindre känsliga för hunger.

MUF: Nej. Tillräckligt är det svårt att påstå att någon gör så länge det fortfarande är ett problem. Men Moderaterna har på det stora hela en bra politik när det gäller att utveckla möjligheten att producera GM-produkter i Europa, att främja frihandeln och bekämpa klimatförändringarna.

SSU: Nej. Vårt parti sitter i regering och innehar statsministerposten. Vi tror inte våra politiska motståndare skulle göra ett bättre jobb, men vi kan göra mer. Sverige investerar inte tillräckligt mycket i det som skulle kunna gynna även de delar av världen som lider av hunger.

Ung vänster: Nej. Jag vill inte recensera Vänsterpartiet, men man kan ju konstatera att frågor om rättvisa, fördelning, klimatförändringar, internationell solidaritet och hunger inte får tillräckligt stort utrymme i den politiska debatten.

Ungsvenskarna: Ja. vårt moderparti vill se riktade satsningar för en förbättrad barnhälsa i biståndspolitiken och motverka undernäring. De vill också bevara regnskogen och minska föroreningar i luft och hav.

Nej.
4 (50 %)

Ja.
4 (50 %)

Om ungdomspartierna satt i riksdagen idag, vilka tre lösningar skulle de då presentera för att ta itu med hungersituationen?

CUF: Teknik och kunskap till regioner med låg livsmedelsproduktion. Starkare direkt stöd till regioner med hunger. Friare handel för ökat ekonomiskt välbefinnande i hela världen.

Grön ungdom: Biståndet måste vara utformat efter lokalbefolkningens behov och önskemål. Vi måste ge humanitärt bistånd till följd av klimatförändringarna och leva upp till Parisavtalets krav på en rättvis, global omställning. Vi jobbar för att stärka klimatambitionerna internationellt.

KDU: Mer frihandel, omfördelning av stöd till lokalt jordbruk, utökning av gåvoavdraget.

LUF: 1. Kraftigt minskade utsläpp för att begränsa de effekter som klimatförändringar har på matproduktion och människors levnadssituation. 2. Avskaffande av gränser mellan länder. 3. Avskaffade handelshinder och avskaffade subventioner till jordbruk.

MUF: 1. Verka för att det införs ett, i första hand europeiskt men på sikt globalt, pris på växthusgasutsläpp. Detta för att minska frihandelns negativa klimatpåverkan. 2. Underlätta utvecklingen och den kommersiella användningen av GMO i Europa. 3. Driva på en minskning av de europeiska jordbrukssubventionerna och därigenom möjliggöra för fler länder att bli en del av den internationella marknaden, bland annat livsmedelsmarknaden.

SSU: 1. Marshallplan för fattiga länder. Efter pandemin behöver vi investera i att få en jämlik tillväxt och fler jobb/jämlik utbildning i fattiga länder, samt tillgång till sjukvård och hållbart producerad mat. Det kräver mer lokal produktion. Därför bör Sverige och EU förmånligt låna ut stora mängder pengar för sådana investeringar runt om i världen. 2. Rättvis handel. EU:s handelsavtal måste stötta den lokala ekonomin i större utsträckning samt motverka de ökade utsläpp och den miljöpåverkan som exporteras när EU skärper kraven på inhemsk industri. 3. Satsa mer på Global Deal, regeringens initiativ för rättvis handel, goda arbetsvillkor och fackliga rättigheter, som är en nödvändighet för en hållbar global handel.

Ung vänster: Vi i Ung Vänster tror inte att lösningen finns hos politikerna. Vi tror att lösningen kommer genom organisering för en rättvisare värld, där vanligt folk säger ifrån, demonstrerar och kräver förändring. Med det sagt är vi förstas för ett högt bistånd och ett bistånd som är på mottagarländernas, och inte givarländernas, villkor. Det är även extremt viktigt att vapenexporten till diktaturer och krigsförande stater genast upphör.

Ungsvenskarna: Handla mer med fattiga länder, bidra till fredsbevarande insatser och granska noga att biståndspengar inte finansierar våld mot den egna befolkningen i utvecklingsländer.

”Mer frihandel, omfördelning av stöd till lokalt jordbruk, utökning av gåvoavdraget.”

– KDU

”Underlätta utvecklingen och den kommersiella användningen av GMO i Europa.”

– MUF

Hur bör biståndet effektiviseras för att nå mål 2, Ingen hunger, till 2030?

På den här frågan finns både röster för att Sveriges bistånd ska gå till krisstöd och röster för att det ska gå till långsiktig utveckling.

CUF vill att biståndet ska skapa en högre självförsörjningsgrad och stärka individers ekonomiska handlingsutrymme. **Grön ungdom** vill se ett helhetsperspektiv på biståndet och att klimatfrågan prioriteras. **KDU** vill se omprioriteringar av biståndet, bland annat tycker de att biståndet till palestinierna måste skäras ner då det inte råder någon hungerkris där.

LUF tycker att biståndet kan vara ett tveeggat svärd som många gånger befäster gamla destruktiva strukturer och vill istället främja handel mellan länder. Om bistånd ska finnas över huvud taget bör det vara i situationer av katastrofer där människor befinner sig i nöd, menar **LUF**.

MUF vill fokusera biståndet till insatser som främjar tillväxt och hälsa samt motverkar korruption, exempelvis genom att inrätta fungerande riksrevisioner. De vill prioritera insatser som bidrar till att stärka äganderätten samt som stärker teknisk utveckling och möjliggör en mer effektiv livsmedelsproduktion. De vill även ställa krav på att det bistånd som utbetalas gör avsedd skillnad och tar oss närmare målet att utrota världshungern. **SSU** menar att båda behövs och att det är svårt att ställa krisinsatser mot långsiktig utveckling. För att effektivisera biståndet vill de se mer fokus på att bygga lokal infrastruktur, tillväxt och rättvis handel. **Ung vänster** vill ha ett högre bistånd som ger fattiga länder möjlighet att i större grad äga sin egen produktion av mat och andra produkter. De betonar även problematik med skatte- och kapitalflykt. **Ungsvenskarna** tycker att biståndet ska riktas till UNHCR.

"Här är det viktigt med en biståndspolitik som har ett helhetsperspektiv som prioriterar klimatfrågan."

– Grön ungdom

"Bistånd som skapar högre självförsörjningsgrad och stärker individers ekonomiska handlingsutrymme."

– CUF

"Mer inriktat på att bygga upp lokal infrastruktur, tillväxt och rättvis handel."

– SSU

Bör Sverige behålla enprocentmålet* för internationellt utvecklingssamarbete?

*Enprocentmålet är ett kvantitativt mål för den svenska biståndspolitiken, som innebär att en procent av bruttonationalinkomsten ska avsättas till internationellt utvecklingssamarbete.

"Vi vill använda mer pengar på hemmaplan."

- Ungsvenskarna

"I stället för att pengar i hög grad spenderas för att det är en målsättning är det bättre att mäta effekt än ekonomiska medel. Vi bör strukturera om biståndet och göra det mer effektivt."

- CUF

"Dagens volymmål kan i många fall vara destruktivt då det inte görs en tillräcklig kontroll av vad pengar går till. I stället bör där finnas resultatmål kring vad man vill uppnå med biståndet. Viktigt att skilja mellan katastrofbistånd och utvecklingsbistånd. I katastrofbistånd ska Sverige bidra."

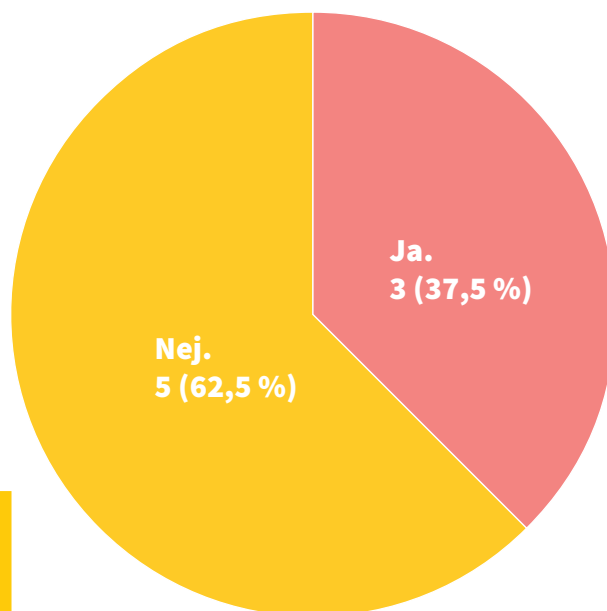
- LUF

"Den långsiktiga ambitionen med biståndspolitiken måste vara att biståndet på sikt inte ska behövas. Av det skälet blir det principiellt märkligt att ha ett fastslaget volymmål. Sveriges önskan ska givetvis inte vara att andra länder ska behöva vårt bistånd. Biståndsvolymen ska beslutas utifrån behov och möjlighet. För att skapa den långsiktighet i planeringen som behövs bör Sverige dock fatta beslut om en biståndsram med jämna mellanrum, exempelvis vart fjärde år."

- MUF

"De största biståndsmottagarna måste ta höjd för att en dag kunna stå på egna ben. Utvecklingsbistånd är ingen långsiktig lösning, utan bidrar i många fall till att cementera fattigdomen. Biståndet måste fokusera på hjälp till självhjälp."

- KDU

"Ja, och den borde utökas ännu mer genom att sätta stopp för skatteflykt och genom ökad beskattning på de rika."

- Ung vänster

"Vårt välstånd bygger på historiska strukturella orättvisor samt en global handel och vi är en liten del av en stor kedja. Det går inte att frikoppla att vi har större resurser och möjlighet att ge bistånd från att vi faktiskt tjänat på att andra länder är fattigare. Inget säger att 1% av BNI är en magisk siffra som löser allt, men det var en viktig ambition för att öka vårt bistånd i takt med att vårt välstånd ökat. Den ambitionen bör inte minska."

- SSU

"Det är en självklarhet att inte sänka biståndet. Bistånd är en viktig del i att kunna arbeta för att uppnå de globala målen. Men framför allt handlar det om att visa solidaritet och driva bra politik. Oavsett var man än bor i världen har man rätt att få äta sig mätt, att utbilda sig och ha samma möjligheter och chanser i livet oberoende av kön, det kan biståndet vara med och säkerställa."

- Grön Ungdom

Slutsatser

Rapporten *Unga makthavare om hunger* ger en direkt inblick i hur riksdagspartiernas ungdomsförbund tänker, argumenterar och prioriterar kring hungerfrågan, fattigdomsbekämpning och utvecklingssamarbete. Svaren visar att det finns kunskap om och intresse för de globala målen och hunger- och fattigdomsbekämpning, men att prioriteringarna och angreppssätten för att tackla dessa ser olika ut. Vi ser också att det finns en del kunskapsluckor kring kronisk hunger, som i flera svar blandas ihop med akut svält, och att vi organisationer som arbetar med frågan har ett ansvar att fylla dessa.

Alla svar är viktiga underlag för oss i det arbetet, men vi har identifierat tre slutsatser som vi tycker är extra intressanta:

- *Unga makthavare tror på hungerns slut*
- *De tar upp klimatet, men missar jämställdhet*
- *Majoriteten vill slopa enprocentmålet*

Unga makthavare tror på hungerns slut

Alla ungdomsförbund tror att hungern går att avskaffa – det är glädjande. Hunger är världens vanligaste dödsorsak och samtidigt är mat en fundamental mänsklig rättighet. Inget barn ska växa upp i fattigdom och ingen ska behöva gå och lägga sig hungrig. En majoritet av ungdomsförbunden tror dock inte att det kommer gå till 2030. Bland orsakerna nämner de klimatförändringar, pandemin som försvårar arbetet, konflikter, ett ojämnt marknadssystem och en ojämlig värld. Två partier tror dock att målet går att nå till 2030

med omställning av distribution och produktion av mat samt med främjad tillväxt och bekämpad fattigdom.

En majoritet av ungdomsförbunden tycker att mål 2, Ingen hunger, tillsammans med mål 1, Ingen fattigdom, är ett av de viktigaste globala målen. Det tar vi med oss i vårt fortsatta arbete. Det är först när vi har makthavare som på allvar prioriterar och förstår hungerfrågan som vi kan få ett slut på hunger och fattigdom.

De tar upp klimatet, men missar jämställdhet

Ungdomsförbunden tar återkommande upp klimatet och svaren tyder på en förståelse för hur klimatförändringar påverkar hungersituationen. De verkar även ha en insikt i hur pandemin gjort att utvecklingen gått bakåt. Däremot är det bara ett förbund som rankar jämställdhet som ett av de viktigaste områdena för att avskaffa hunger. The Hunger Project arbetar utifrån ett jämställdhetsperspektiv – dels för att en stor majoritet av alla som lever i hunger är kvinnor. Men också för att vi vet att när kvinnor får möjlighet att delta i samhället på samma villkor som män förändras världen till det bättre. Kvinnor återinvesterar mer i familjen genom att lägga pengar på mat, utbildning och hälsa. Därför tycker vi att det är oroväckande att så få lyfter kopplingen mellan jämställdhet och hunger.

För att nå en värld fri från hunger och fattigdom måste vi fortsätta stå upp för ett bistånd där jämställdhet är i fokus, och, i likhet med Agenda 2030, ses som både ett mål och ett verktyg för en hållbar utveckling.

”

För att nå en värld fri från hunger och fattigdom måste vi fortsätta stå upp för ett bistånd där jämställdhet är i fokus.

Foto Anna Zhu

Majoriteten vill slopa enprocentmålet

På frågan om enprocentmålet för internationellt utvecklingssamarbete är ungdomsförbunden bestämda i sina svar, men argumenten lämnar oss med frågor och svaren innehåller motsättningar. Fem av åtta ungdomsförbund svarar att Sverige inte bör behålla målet om en procent av BNI till biståndet. De menar att behov och möjlighet ska styra hur mycket pengar Sverige ska avsätta till andra länder, och att man ska ha resultatmål istället. För oss blir resonemangen inte helt tydliga. Behoven är stora, större än på länge. Pandemin har gjort att 161 miljoner fler människor lever i hunger jämfört med 2019. Enligt FN-organet UNCTAD riskerar många låginkomstländer ett förlorat årtionde när det gäller fattigdomsbekämpning. Och hur är det med Sveriges möjlighet? Coronastimulanspaketet har resulterat i en ökad ekonomisk tillväxt i Sverige som förutspås ge en ökad bruttonationalprodukt. Det innebär att den procent av BNI som biståndet motsvarar i budgeten för 2022 blir större än förra året. Möjlighet att bidra finns alltså. OECD-DAC:s granskning visar dessutom att Sveriges bistånd är effektivt och gör skillnad för dem som lever i fattigdom och utsatthet.

Argumenten känns igen från andra tidigare debatter om biståndet, framför allt under 2020, som ofta stannat vid just enprocentmålet. Istället för att prata om hur och varför man vill bidra mindre till det internationella utvecklingssamarbetet fokuserar man på det orimliga i

att ha en fastställd budget för något, att man borde ta fram budgeten på ett annat sätt. Argumentet mot enprocentmålet som ett ungdomsförbund lyfter: det blir principiellt märkligt att ha ett fastslaget volymmål när den långsiktiga ambitionen och målet med biståndspolitiken måste vara att biståndet på sikt inte ska behövas alls har vi hört föut. Och ja, visst är det så att vi alla önskar oss en värld fri från hunger och fattigdom där inget bistånd behövs. Men huruvida Sverige ska bidra mer eller mindre till att nå den världen måste kunna diskuteras utifrån den värld och verklighet vi lever i idag.

I motsats till ungdomsförbunden vill en majoritet av moderpartierna ha biståndsbudgeten på en procent kvar. Bara M och SD uttrycker att de vill minska biståndsbudgeten. Det är intressant, men lite oroväckande, att de unga inte ser värdet av enprocentmålet. Men det blir också tydligt att vi inte bara kan arbeta med de som idag sitter i riksdagen. Vi måste inkludera de som kan ha beslutande positioner även ett eller två val längre fram i tiden.

Diskussionen om hur mycket Sverige ska bidra till världens utveckling gör det tydligt att vi civilsamhällesorganisationer måste fortsätta prata om det internationella utvecklingssamarbetet. Vi måste höja kunskapen om mänskliga rättigheter, fattigdomsbekämpning och hållbar utveckling. Dessutom, kanske viktigast av allt, måste vi bli bättre på att visa vilka resultat arbetet leder till.

”

Pandemin har gjort att 161 miljoner fler människor lever i hunger.

Vad kan vi lära oss av det här?

Rapporten tyder på att de politiska ungdomsförbunden kan vara viktiga allierade i kampen mot hunger, fattigdom och orättvisor. De unga politikerna är ense om att frågan om hunger är viktig, och att förändring behövs för att utrota hunger. Dessutom tycker hälften av ungdomsförbunden att moderpartiet inte gör tillräckligt för att få ett slut på hunger. Förbunden är inte alltid överens om hur lösningarna för att avskaffa hunger och fattigdom ska se ut, men förslagen har gett oss nya och viktiga insikter som vi och andra svenska organisationer inom utvecklingssamarbetet behöver ta med oss i vårt fortsatta arbete.

Ungdomsförbundens svar visar att det behövs fortsatt arbete med informations- och kunskapsspridning kring hungerfrågan, inte minst bland makthavare. Hunger är en komplex fråga, som inte går att lösa med matpaket. Hunger handlar inte om att det inte finns tillräckligt med mat på jorden. Hunger handlar om bristen på

rättigheter och möjligheter att påverka sitt liv, om jämställdhet, kvinnors ledarskap, politiska system, resursfördelning, jordbruksmetoder, konflikter, klimat och miljö. För att nå en värld fri från hunger krävs långsiktig utveckling på flera områden så att individer får chansen att ta sina familjer och samhällen ur hunger och fattigdom. Det är tydligt att kronisk hunger ofta hamnar i skuggan av akut svält. All svält i världen måste givetvis få ett slut, men världen får inte blunda för de många miljoner fler människor som lever i kronisk hunger – ett tillstånd som inte nödvändigtvis är livshotande men som begränsar individer och samhällen. Vi som organisation behöver bli bättre på att lyfta den tysta katastrof som kronisk hunger innebär, som är 811 miljoner människors vardag.

Ungdomsförbunden är makthavare, inte bara i framtiden utan även idag, och bara genom att jobba tillsammans kan vi nå The Hunger Projects vision om en värld fri från hunger och fattigdom, där ALLA lever ett hälsosamt, meningsfullt och värdigt liv som de själva har makt över.

”

Ungdomsförbunden är makthavare, inte bara i framtiden utan även idag.

Foto Sujata Khanna

TACK TILL

CUF

**GRÖN
UNGDOM**

KDU

luf

MUF

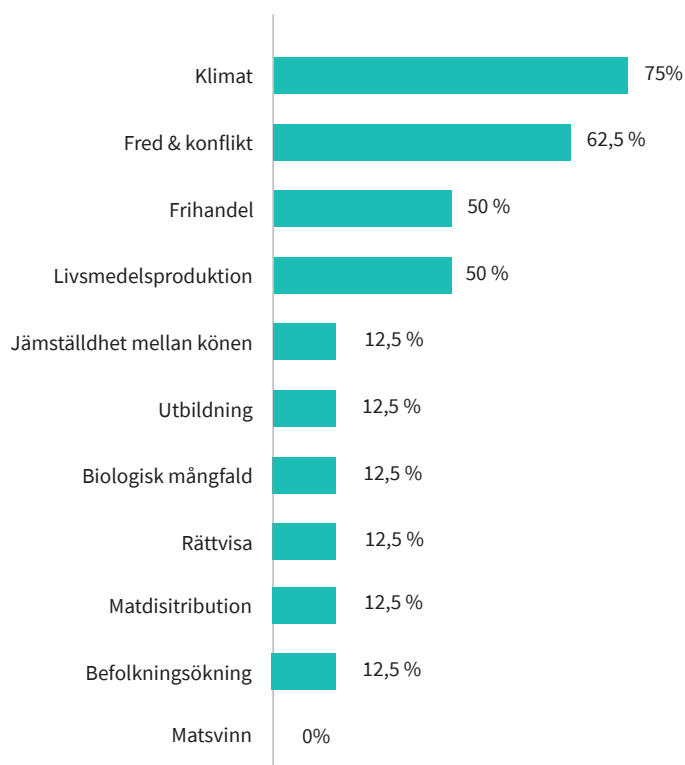
SSU

★ **UNG VÄNSTER**

Sverigedemokratisk ungdom

För att nå ett slut på hunger, vilka tre områden är viktigast?

CUF

Livsmedelsproduktionen, Klimat, Frihandel.

Att rätt teknik finns på rätt plats med tillhörande kunskap för en större produktion på hela klotet. En handel som kan skapa ekonomiskt välstånd i fler regioner och möjliggöra ett utbyte av varor.

GRÖN UNGDOM

Livsmedelsproduktionen, Fred och konflikt, Biologisk mångfald. Mycket hänger ihop och det är viktigt att kunna se helheten.

KVU

Livsmedelsproduktionen, Fred och konflikt, Frihandel. Ett hållbart men differentierat jordbruk minskar behovet av matdistribution. För att lyfta samhällen ur fattigdom och hunger måste vi skapa förutsättningar för en god livsmedelsproduktion på lokal nivå.

luf

Klimat, Fred och konflikt, Frihandel. Då vi angav att de främsta orsakerna till hunger var klimat, konflikter och ekonomisk nedgång är det nog där man får börja. Frihandel har visat sig generera en enorm välståndsökning i historien och kommer att vara viktigt även i framtiden för att bekämpa hunger.

MUF

Livsmedelsproduktionen, Klimat, Frihandel.

Jordens befolkning ökar - något i grunden positivt eftersom det är en konsekvens av att människor lever längre. Men vi får fler magar att mätta, samtidigt som den odlingsbara marken minskar. De begränsade resurserna måste användas mer effektivt. En förutsättning för det är ekonomisk tillväxt, som skapar teknikutveckling och innovation. En starkare ekonomisk tillväxt i fler delar av världen skapas genom att vi möjliggör för fler människor och företag att bli en del av den internationella marknaden. Genom stärkt frihandel, och en enhetlig prissättning av växthusgasutsläpp för att minska frihandels påverkan på klimatet, kan vi lyfta människor och samhällen ur fattigdom. EU behöver se över de generösa subventioner som idag gör det svårare för utomeuropeiska aktörer att konkurrera med europeiska och möjliggöra utvecklingen av GMO och GM-produkter (grödor som kan tillverkas utan att en massa mark nödvändigtvis tas i anspråk). Slutligen behöver vi bekämpa utsläppen av växthusgaser och motverka en höjd global medeltemperatur.

SSU

Jämställdhet mellan könen, Klimat, Utbildning.

Det handlar inte lika mycket om teknik och distribution som det handlar om jämlikhet och möjlighet till egen försörjning. Jag hade velat svara "jämlikhet" men ökad jämställdhet skulle bidra till det.

★ UNG VÄNSTER

Klimat, Fred och konflikt, Rättvisa.

Det viktigaste är att arbeta för en rättvisare och bättre värld där vi inte bara avskaffar hunger utan också avskaffar all fattigdom. För att vi ska nå dit dock behöver vi även arbeta aktivt för en fredligare värld och för att få ett slut på de rådande klimatförändringarna. För en fredligare och rättvisare värld måste vi även kämpa mot imperialismen och den utsugning av fattigare länder som de rika länderna i det ekonomiska centrumet står för.

SVERIGEDEMOKRATISK UNGDOM

Fred och konflikt, Matdistribution, Befolkningsökning.

Även om frihandel är viktigt för att staterna ska utvecklas och få större välstånd tror jag att det mest akuta är att skapa fred i regionerna så att hjälpinsatser kan sättas in obehindrat och maten når även de svaga i samhället. En stor befolkningsökning i redan ansträngda samhällen tror jag bara ökar problematiken med resursbrist så det är absolut en viktig faktor.

GLOBALA MÅLEN för hållbar utveckling

2015 antog FN:s medlemsländer Agenda 2030, en universell agenda för hållbar utveckling som innehåller sjuttio globala mål som ska uppnås till år 2030. Globala målen har i sin tur 169 delmål och drygt 230 globala indikatorer för hur arbetet ska genomföras och följas upp.

Globala målen i Agenda 2030 är den mest ambitiösa överenskommelsen för hållbar utveckling som världens ledare någonsin antagit. I begreppet hållbar utveckling integreras de tre dimensionerna av hållbarhet: social, ekonomisk och miljömässig.

Mål 2 i Agenda 2030 är Ingen Hunger.

Vilka tre mål i agenda 2030 anser ni högst prioriterade?

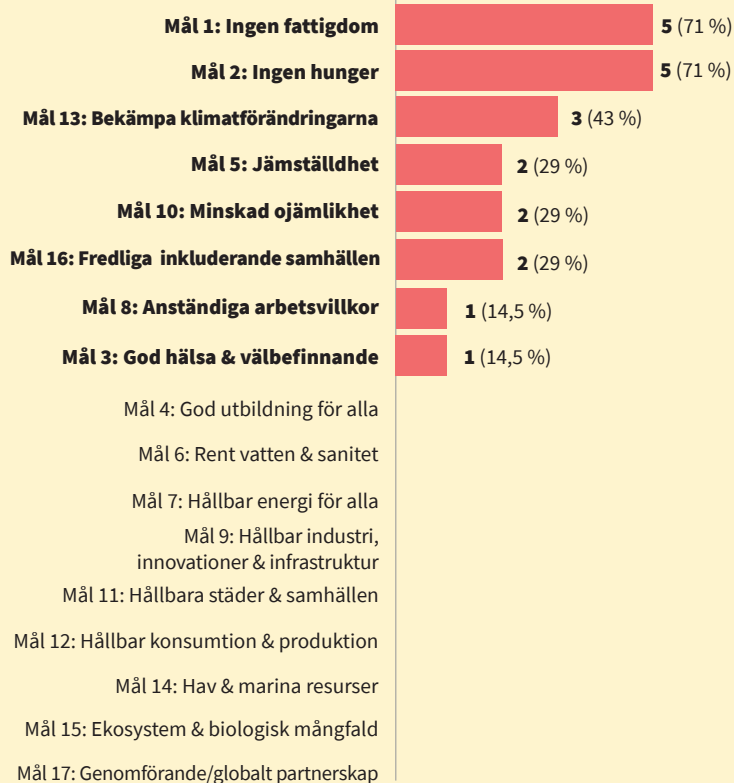
Fem av sju ungdomsförbund (alla utom Grön ungdom och SSU) rankar mål 2, Ingen hunger som ett av de viktigaste målen att prioritera. Ingen fattigdom, mål 1 får lika många svar. Därefter kommer mål 13, Bekämpa klimatförändringarna som hälften av ungdomsförbunden anger som ett av de mest prioriterade målen. Därefter kommer Jämställdhet (mål 5), minskad ojämlikhet (mål 10) samt Fredliga och inkluderande samhällen (mål 16) som får tre röster var. God hälsa och välbefinnande (mål 3) samt Anständiga arbetsvillkor (mål 8) med två röster var. Tre partier (LUF, MUF och Ung vänster) betonar i sina svar att de inte vill ranka målen, då alla mål är beroende av och påverkar varandra. Två av dem valde ändå tre mål, medan MUF inte valde ut några alls.

★ UNG VÄNSTER

MUF ville inte ranka några mål.

Unga makthavare om hunger.

Sveriges politiska ungdomsförbund om hur vi ska nå en värld fri från hunger och fattigdom.

The
Hunger
Project.

SWEDEN

Unga makthavare om hunger.

Sveriges politiska ungdomsförbund om hur vi ska nå en värld fri från hunger och fattigdom.

The
Hunger
Project.

SWEDEN